

KI ADJA A KENYERET?

Híres vásár volt a kökőrcsini vásár! A világ négy sarkából tódult oda a nép, seregestül, szekeresestül. Szekéren a tehetőse, gyalogosan a szegénye. Lóháton a fejedelmek, ezüsthintón a királyok, aranyhintón a császárok. Már a felvonuláson is volt bámulni való, hát még a vásáron, a Kökőrcsinbe csődült világsokaságon!

Még Nap uram is majdhogy elfelejtett lenyugodni, annyira rajta feledte tüzes tekintetét a kökőrcsini vásáron. Reggelig ott fényesedett volna a sokadalom felett, ha feleszmélve ágyba nem parancsolja felesége, a hiú Ég aszszony. Szinte belesápadt, hogy fényes orcájú férjeura miatt nem kápráztathatja el csillogó-villogó csillagékszereivel a világot: a kökőrcsini vásári sokaságot. No de annál ragyogóbban fényeskedett aztán a tenger sok sátor felett!

A sátrakban százával égették a mécses, mert a vásárosok éjjel-nappal árulták az ezernyi szebbnél szebb portékát, hogy senki se menjen haza vásárfia nélkül! Szóltak a sípok, rikoltottak a kürtök, a tülkök, zengtek a harsonák, pengtek a citerák, zokogtak a hegedűk,

dörmögtek a dudák, kacagtak a trombiták, a cintányérok, pufogtak a dobok: vigadt a világ négy sarkából összezsúfolt sokaság.

Kupázgatás közben összeszólalkozott a réztoronyi pék a vasdorongi molnárral: melyikük a különb?

– Már csak én vagyok a különb kendnél, vasdorongi lisztesmolnár! Hiszen én adom a kenyeret a népnek! – hetvenkedett a tészta-képu réztoronyi pék, és lapát kezével a mellét döngette.

Megmérgezt a molnár, lisztes képe pirosabb lett a szegedi paprikánál:

– Méghogy kend adja a kenyeret a népnek?! Darázsderék, malomkerék, hallottak már ilyet?! Hát a lisztet honnét veszi? Tán az égből? Bizony a molnár a különb ember, mert liszt nélkül nincsen kenyér! Aztán erősebb is a molnár, a lába se pipaszár! Márpedig minden pék... pipaszárlábú!

No erre aztán kipirosodott a tészta-képu pék is, még a füle hegye is kalácspirosan piroslott, de haragjában csak tátogott.

LŐRINCZ JÓZSEF

MIKULÁS, MIKULÁS

Mikulás, Mikulás, hull a hó,
úrhajón jönnél, az volna jó.

Utaznál fényen és csillagon,
megtalálhatnád, hogy hol lakom.

Nálunk a gyermekek csudajók.
Nekem adhatnád az úrhajód.

Jöhetnél vízen és tengeren,
hajón, hogy csodákat tégy velem.

Vonatot hoznál, autót is,
nekem adnád a hajodat is.

Mikulás, Mikulás, jöjj, siess,
szakálladra ne lépj, el ne ess!

TÓTH ÁGNES

CSENDES ÁHÍTAT

Ágon aranydió,
fényes aranyalma.

Terített asztalon
sütemények halma.

Fenyőillattal hintett
szép, csendes áhítat,

az Ünnepe szentsége
mindent átítat.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

ÜNNEP, TE SZÉP

Ünnep, te drága, szép,
szívünkben gyertya ég.
Lelkünkben égi fény,
légies, új remény.

Ünnep, te csodás nap,
áldott és pompás vagy!
Szívélyes, meghitt kép,
téged vártunk már rég.

Ünnep, te bőkezű,
szeretni egyszerű,
adni és adni még,
minden nap nagyszerű.

MOLNÁR KRISZTINA rajzai

❖ CSILLAGOK, CSILLAGOK

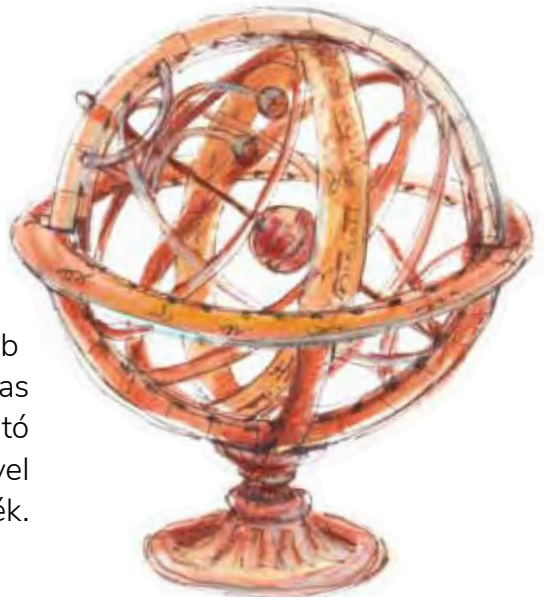
CSILLAGÁSZATI ESZKÖZÖK AZ ÓKORTÓL NAPJAINKIG

Az ember nemcsak a földre, az égre is roppant kíváncsi. Mint minden távoli, ismeretlen területet, ezt is megpróbálta különféle műszerekkel, módszerekkel feltárni. Összeállításunkban a csillagászok régi és új eszközeiről olvashatsz.

❖ Az égboltot fölénk boruló kupolának látjuk. Az égitestek valójában különböző távolságokra vannak tőlünk. A régi csillagászok úgy hitték, a bolygók, csillagok egyetlen óriási gömbön helyezkednek el, közepében a Földdel. Ezt próbálták **éggömbön, csillagtérképen** megjeleníteni. Ennek felületén szabad szemmel a Nap, a Hold, öt bolygó és ötezer csillag figyelhető meg. A 88 csillagképhez tartozó csillagok egymáshoz képest nem mozdulnak el.

Az **armilláris gömb** vagy **gyűrűs teke** egy gyűrűkből álló csillagászati eszköz. Az ókorban és a középkorban a csillagok helyzetét határozták meg vele. A hellén tudós és csillagász Eratoszthenész alkotta meg Kr. e. 255-ben. A fémgyűrűk az éggömb fő köreinek felelnek meg, szögmérésre alkalmas beosztásuk van. A szerkezet középpontjában található gömb előbb a Földet, később a Napot jelölte. Segítségével a központi bolygó körüli csillagok mozgását mérték.

❖ **Asztrolábiumot, csillagórát** már az ókorban használtak. A kora tizenkettedik században arab tudósok vitték Spanyolországba, onnan Európába. A forgatható, lapos csillagtérkép és szögmérő keverékéből létrejött csillagóra 15 cm széles, és rézből készül. A mozgatható elemekkel be kell állítani a dátumot és időt. Ezután az égbolt látható és láthatatlan részei is feltűnnek a műszerlapon: a Nap, a Hold, a csillagok állása adott napon, adott helyről nézve. Meghatározható vele a napfelkelte, a napnyugta időpontja is.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza